

nl

Voorstellen 2016

De moed voor genade

Gedurende heel het jaar 2015, hebben we in Taizé gekeken naar manieren om betrokken te raken in de nieuwe solidariteit, die zo ontzettend hard nodig is vandaag de dag. Over de gehele aarde zijn nieuwe vormen van nood – migratiegerelateerd, ecologisch en sociaal – een uitdaging voor zowel de gelovigen van verschillende religies als voor niet-gelovigen.

Wapengeweld richt ontzettend veel ravage aan uit naam van onmenselijke ideologieën. Wij proberen helder na te blijven denken en door te gaan met onze “pelgrimage van vertrouwen” als een manier van verzet tegen de angst die door deze onveiligheid gecreëerd wordt. Het is nu nog belangrijker en dringender dat mensen die ernaar op zoek zijn om met hun leven globalisering van de solidariteit te ondersteunen en mensen die al op deze manier leven, elkaar daarin helpen en ondersteunen.

Toen er stormen opstaken, stortte het huis niet in, want het was gefundeerd op een rots (Matteüs 7:24-25). We willen ons leven bouwen op de woorden van Christus, en onze rots zal bestaan uit een aantal evangelische fundamenten die voor iedereen toegankelijk zijn: **vreugde – eenvoud – genade**. Broeder Roger stelde deze woorden in het hart van het leven van de gemeenschap van Taizé; deze woorden stelden hem in staat om door te gaan, ook in moeilijke tijden. Hij verwerkte deze woorden keer op keer om er dag na dag naar terug te keren.

Deze drie woorden zullen ons begeleiden op onze reis in de komende drie jaar. In 2016 zullen we beginnen met genade, in dezelfde geest als het Jaar van de Barmhartigheid gelanceerd door Paus Franciscus.

Het evangelie roept ons op om te getuigen van Gods genade. Hier zijn vijf voorstellen om de moed voor genade in ons te stimuleren.

f. Alois

Jezelf toevertrouwen aan God die genade is

*U bent een God van vergeving, genadig en liefdevol, geduldig en zeer trouw.
(Nehemia 9:17-18)*

Wees barmhartig zoals jullie Vader barmhartig is. (Lucas 6:36)

Volgens de Bijbel is God genade, met andere woorden, barmhartig en vriendelijk. Door het vertellen van de gelijkenis van de verloren zoon (Lucas 15), toont Jezus ons dat Gods liefde niet afhankelijk is van het goede dat we kunnen doen; die liefde wordt onvoorwaardelijk gegeven. De vader houdt van de zoon die zijn hele leven lang trouw blijft. En hij strekt zijn handen al uit naar de zoon die hem verliet, terwijl die nog ver weg is.

God schiep de mens naar zijn beeld. Dus... “Je wordt gelijk aan God, door zijn goedheid over te nemen. Meet jezelf een hart van genade, welwillendheid en vriendelijkheid aan om je met Christus te bekleden.” (Basilius van Caesarea, vierde eeuw).

Gods liefde is niet alleen maar voor een kort moment, maar voor altijd. Door ons mededogen, kunnen we een afspiegeling van deze liefde zijn. Als christenen proberen we, net als vele gelovigen van andere godsdiensten, ervoor te zorgen dat genade en vriendelijkheid het middelpunt van ons leven vormen.

- Laten wij vreugdevol de liefde van God verwelkomen. God sluit nooit zijn hart voor ons en Gods trouwe goedheid is onze constante bescherming, zelfs wanneer onze fouten ervoor zorgen dat wij struikelen. Als we van God afgekeerd zijn, moeten we niet bang zijn om naar hem terug te keren en om opnieuw ons vertrouwen in hem te stellen; God komt ons altijd tegemoet om ons te ontvangen.
- We moeten het gebed niet zien als een moeizame zoektocht, maar het verwelkomen als een tijd om even te stoppen en als adempauze, zodat de Heilige Geest ons kan vullen met Gods liefde en ons in staat stelt tot een leven vol van genade.

Telkens opnieuw vergeven

U moet zich kleden in innig medeleven, in goedheid, bescheidenheid, zachtmoedigheid en geduld. Verdraag elkaar en vergeef elkaar als iemand een ander iets te verwijten heeft; zoals de Heer u vergeven heeft, moet u elkaar vergeven. (Kolossenzen 3:12-13)

Petrus kwam bij Jezus staan en vroeg: ‘Heer, als mijn broeder of zuster tegen mij zondigt, hoe vaak moet ik dan vergeving schenken? Tot zevenmaal toe?’ Jezus antwoordde: ‘Niet tot zevenmaal toe, zeg ik je, maar tot zeventig maal zeven.’ (Matteüs 18:21-22)

Gods vergeving faalt nooit. In de loop van zijn hele leven en zelfs aan het kruis, bleef Christus vergeven; hij weigerde om wie dan ook te veroordelen.

Te weten dat we vergeven zijn en op onze beurt kunnen vergeven, is een van de meest bevrijdende genoegens die bestaan. Het is de bron van innerlijke vrede die Christus ons wil overbrengen.

De kerk, de bijeenkomst van mensen die Christus liefhebben, wordt opgeroepen om zich te laten transformeren door genade. “Als de kerk luistert, geneest en verzoent, wordt het wat het is in haar meest heldere vorm: een gemeenschap van liefde, mededogen en troost, een heldere afspiegeling van de verrezen Christus. Nooit ver weg, niet in de verdediging, bevrijd van alle hardheid, kan het nederige vertrouwen van het geloof uitstralen tot diep in ons menselijk hart.” (Broeder Roger)

Gods boodschap van vergeving kan niet worden gebruikt om kwaad of onrecht te rechtvaardigen. Integendeel, het maakt ons openhartiger om onze fouten, evenals verkeerde keuzes en onrecht om ons heen en in de wereld herkennen. Het is aan ons om recht te zetten wat recht gezet kan worden.

- Laten we proberen om te vergeven – zelfs zeventig maal zeven maal. Als de wond te groot is, kunnen we proberen stap voor stap voorwaarts te gaan. Voordat het naar voren treedt, kan het verlangen om te vergeven soms een lange tijd overschaduwd blijven, vanwege het onrecht dat geschied is.
- We kunnen laten zien dat de kerk een gemeenschap is van genade door open te zijn, door niet te discrimineren, door aan mensen om ons heen gastvrijheid te tonen, door anderen niet te beoordelen of veroordelen, door onderdrukten te verdedigen en door het smeden van een allesomvattend en gul hart...

Naderen tot een situatie van nood, alleen of met enkele anderen

Wanneer je de hongerige schenkt wat je zelf nodig hebt en de verdrukte gul onthaalt, dan zal je licht in het donker schijnen, je duisternis wordt als het licht van het middaguur. (Jesaja 58:10)

Hoe kan Gods liefde in iemand blijven die meer dan genoeg heeft om van te bestaan, maar zijn hart sluit voor een broeder of zuster die hij gebrek ziet lijden? (1 Johannes 3:17)

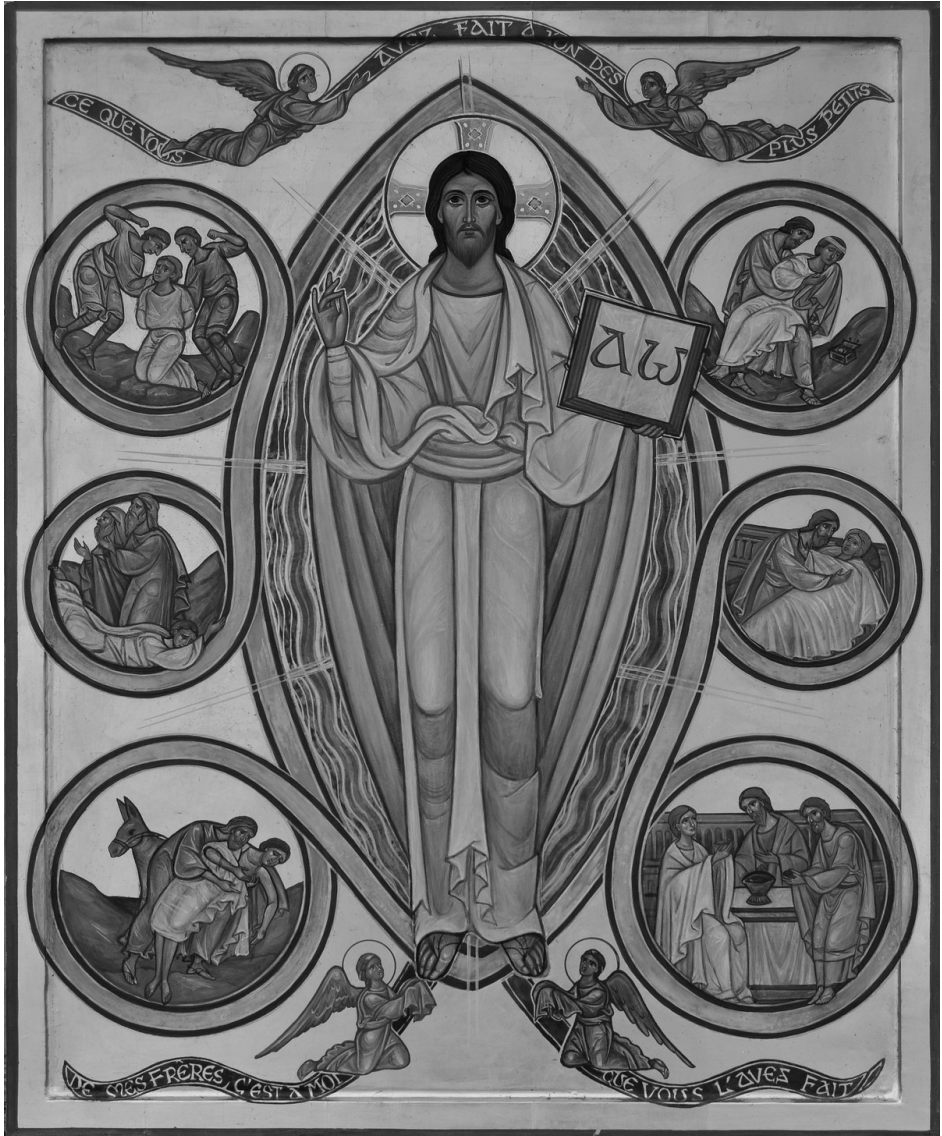
Het icoon van genade toont ons Christus die ons liefdevol aankijkt en ons het verhaal van de barmhartige Samaritaan vertelt (Lucas 10): een man is half dood achtergelaten langs een weg; een priester en een Leviet lopen voorbij en vervolgen hun weg; een buitenlander, uit het land van Samaria, komt bij de gewonde man, verzorgt hem en brengt hem naar een herberg.

Genade opent ons hart voor de ontberingen van anderen, voor verborgen vormen van nood, voor materiële armoede, evenals voor alle andere vormen van lijden: een kind dat door een moeilijke tijd gaat, een gezin dat in moeilijkheden is, een dakloze, een jonge volwassene die geen betekenis in zijn of haar leven ziet, een oudere vrouw of man die alleen is, een balling... Maar ook mensen die geen toegang hebben tot onderwijs, kunst en cultuur.

Onder de armen, is het Christus zelf, die hoopt op onze genade en hij zegt ons: "Ik had honger en jullie gaven mij te eten." (Matteüs 25). "Uit mededogen neemt Christus het lijden van ieder mens op zich. In zijn goedheid deelt hij op mysterieuze wijze het leed dat in ieder mens tot het einde van de wereld aanwezig is." (Maximus de Belijder, zevende eeuw).

Wanneer we gekwetst zijn door beproevingen, zorgt Christus voor ons. Zijn blik van genegenheid kan zich openbaren door iemand in de buurt die tot ons komt, soms door een persoon op wie men neerkijkt, net als met de vreemdeling in de gelijkenis, de Samaritaan.

- Laten we de moed vinden om te naderen, alleen of met enkele anderen, tot een situatie van nood om ons heen, op of langs onze weg. Genade is niet sentimenteel, maar veeleisend; het kent geen grenzen. Een wet stelt duidelijke grenzen aan een plicht, terwijl genade nooit zegt: "Dat is genoeg; ik heb mijn plicht gedaan."

© Ateliers et Presses de Taizé, 71250 Taizé, Frankrijk · gemaakt door atelier Sint Johannes van Damascus (Atelier St. Jean Damascène - Frankrijk)

Icoon van genade

Een wetgeleerde vroeg aan Jezus: 'Wie is mijn naaste?' Toen vertelde Jezus hem het volgende: 'Er was eens iemand die van Jeruzalem naar Jericho reisde en onderweg werd overvallen door rovers, die hem zijn kleren uittrokken, hem mishandelden en hem daarna halfdood achterlieten. Toevallig kwam er een priester langs, maar toen hij het slachtoffer zag liggen, liep hij met een boog om hem heen. Er kwam ook een Leviet langs, maar bij het zien van het slachtoffer liep ook hij met een boog om hem heen. Een Samaritaan echter, die op reis was, kreeg medelijden toen hij hem zag liggen. Hij ging naar de gewonde man toe, goot olie en wijn over zijn wonden en verbond ze. Hij zette hem op zijn eigen rijdier en bracht hem naar een logement, waar hij voor hem zorgde. De volgende morgen gaf hij twee denarie aan de eigenaar en zei: "Zorg voor hem, en als u meer kosten moet maken, zal ik u die op mijn terugreis vergoeden." Wie van deze drie is volgens u de naaste geworden van het slachtoffer van de rovers?' De wetgeleerde zei: 'De man die medelijden met hem heeft getoond.' Toen zei Jezus tegen hem: 'Doet u dan voortaan net zo.'

(Lucas 10:29-37)

Genade vergroten naar sociale dimensies

Ik, de Heer, schenk dit land liefde, rechtvaardigheid en recht. (Jeremia 9:23)

Je weet wat de Heer van je wil: niets anders dan recht te doen, trouw te betrachten en nederig de weg te gaan van je God. (Micha 6:8)

In het hart van God, maken alle mensen deel uit van één enkele familie. Daarom strekt genade zich uit tot steeds grotere dimensies.

Voor een wereldwijde solidariteit werkelijkheid zal zijn, is het noodzakelijk om internationale instellingen, die democratisch regels opstellen om meer rechtvaardigheid te waarborgen en om de vrede te bewaren, te versterken.

De schuld van arme landen wordt vaak veroorzaakt door machtigere naties en bedrijven die hun bronnen gebruiken. Zelfs al lijkt het onmogelijk voor ons om hier iets aan te kunnen veranderen, we mogen niet vergeten dat het vergeven van deze schuld een manier is om het herstel van rechtvaardigheid in gang te zetten. In een andere context, verschillend aan die van vandaag de dag, herinnert de Bijbel ons: “Wanneer een van jullie tot armoede vervalt en zich niet kan handhaven, moet je hem bijstand verlenen, zoals je ook een vreemdeling zou helpen die bij je te gast is; je mag hem niet laten verkommeren.” (Leviticus 25:35).

Over de hele wereld worden vrouwen, mannen en kinderen gedwongen om hun thuisland te verlaten. Hun lot wekt in hen een motivatie die sterker is dan welke barrières dan ook. Rijke landen moeten zich ervan bewust worden dat ze een deel van de verantwoordelijkheid dragen voor de wonden van de geschiedenis, die hebben geleid tot massale migraties, met name uit Afrika en het Midden-Oosten.

- Het is belangrijk te beseffen dat, zelfs als de massale vluchtelingenstroom en migrantenstroom leiden tot moeilijke problemen, deze ook een positieve kans kunnen inhouden. Degenen die aankloppen op de deur van landen die rijker zijn dan hun eigen land, inspireren deze landen om in solidariteit met hen te leven. Helpen ze hen ten slotte niet om nieuwe vitaliteit te verkrijgen? Door het samen aanpakken van uitdagingen die door een golf van migranten veroorzaakt worden, kunnen de landen van de Europese gemeenschap een dynamiek herstellen die verdwenen was.
- We moeten voorbij gaan aan de angst voor vreemdelingen en voor culturele verschillen. Dergelijke angst is begrijpelijk – zij die helpen om migranten royaal te verwelkomen, zijn soms aan het eind van hun krachten. Angst zal echter niet verminderen door onszelf te isoleren of te verstoppen achter muren, maar juist door in de richting van degenen die we nog niet kennen te gaan. Is het in plaats van in de vreemdeling een bedreiging voor onze levensstandaard of onze cultuur te zien, niet belangrijker om elkaar als leden van één en dezelfde menselijke familie te verwelkomen?

Genade voor de hele schepping

Zes dagen lang mag je werken, maar op de zevende dag moet je rust houden; dan kunnen ook je rund en je ezel uitrusten. (Exodus 23:12)

Zes jaar achtereen mag je je land inzaaien en de oogst binnenhalen. Maar het zevende jaar moet je het land braak laten liggen en het met rust laten. (Exodus 23:10-11)

In de taal van die tijd, roept de Bijbel ons op om ons medeleven uit te breiden tot het milieu, om alle levende wezens te respecteren, om niet het land te bewerken zonder enige vorm van beleid. Een Christen uit Mesopotamië schreef: "Een goed hart kan er niet tegen het minste of geringste kwaad of verdriet te zien in de schepping." (Isaac de Syriër, zevende eeuw).

De voornaamste slachtoffers van milieurampen zijn meestal de allerarmsten. De effecten van klimaatverandering hebben al vele mensen gedwongen de plaatsen waar ze woonden te verlaten.

De aarde behoort aan God; mensen ontvangen de aarde als een geschenk. Wij zijn belast met een enorme verantwoordelijkheid: om voor de planeet te zorgen, om niet al haar bronnen te verspillen. De aarde is beperkt en mensen moeten zich beginnen te realiseren waar haar grenzen liggen en daar rekening mee houden.

De aarde is ons gemeenschappelijk huis en lijdt vandaag de dag. Er is geen ruimte meer voor onverschilligheid in het kader van milieurampen, het verdwijnen van dieren- en plantensoorten, de bedreigingen voor de biodiversiteit en de massale ontbossing in bepaalde delen van de wereld.

- Hoe kunnen we onze solidariteit met de hele schepping uitdrukken? Door het nemen van beslissingen die ons dagelijks leven beïnvloeden, door het serieus overwegen van al onze activiteiten als consumenten en als burgers, door het maken van bewuste keuzes voor een eenvoudiger levensstijl. Vereenvoudiging van onze manier van leven kan een bron van vreugde zijn. Er zijn mensen die initiatieven nemen, zoals het vasten voor het klimaat en voor rechtvaardigheid, op de eerste dag van elke maand. Het nemen van dergelijke stappen om Gods genade te tonen voor alles dat een deel van ons gemeenschappelijk huis is, de aarde, is niet iets optioneels; het is een voorwaarde voor het leven op aarde in blijdschap.

*In de komende maanden zullen we diverse getuigenissen, ideeën en ervaringen over de "Voorstellen 2016" publiceren op de website van Taizé en op onze sociale netwerken. Je kunt jouw gedachten en verhalen met ons delen door te schrijven naar **echoes@taize.fr** en nu al in contact blijven met ons via de volgende pagina's:*

www.taize.fr/news

[/taize.fr](https://www.facebook.com/taize.fr)

[@taize](https://twitter.com/taize) (en) [@taize_fr](https://twitter.com/taize_fr) (fr)

Taizé 2016

Gedurende het hele jaar:

Elke week van zondag tot zondag, zijn er bijeenkomsten van jongeren, om naar de bronnen van ons geloof te gaan, om ons begrip van Gods genade te verdiepen en te zoeken naar manieren waarop wij hiervan kunnen getuigen in ons leven.

Van 28 augustus tot 4 september

Een week speciaal voor iedereen van 18 tot en met 35 jaar, of je nu student bent of jonge professional, vrijwilliger of op zoek bent naar werk. Mensen met een soortgelijke levenssituatie of werkervaring kunnen elkaar ontmoeten en in gesprek gaan over hun toekomst in het licht van het geloof.

Boekarest 2016

Met enkele broeders en 150 jongeren uit verschillende landen, zal broeder Alois naar Boekarest gaan van 28 april tot en met 1 mei om Pasen te vieren met de orthodoxe christenen in Roemenië (in 2016 is hun paasviering ongeveer een maand later dan die in het Westen).

Deze pelgrimstocht volgt op het bezoek aan Istanbul (Driekoningen 2013), Moskou (Pasen 2011), Moskou, Minsk, Kiev en Lviv (Pasen 2015).

Cotonou 2016

Na Johannesburg (1995), Nairobi (2008) en Kigali (2012), zal de vierde internationale jongerenontmoeting in Afrika wordt gehouden in Cotonou (Benin) van 31 augustus tot en met 4 september.

Deze nieuwe fase van de “pelgrimage van vertrouwen op aarde” zal duizenden jonge mensen uit West-Afrika samenbrengen. Zij krijgen de kans om elkaar te steunen in de hoop voor de toekomst van Afrika.

Deze bijeenkomst zal ook deelnemers uit andere delen van Afrika en andere landen in de wereld verwelkomen. Zij krijgen de kans om dit deel van het continent te ontdekken.

De ontmoeting in Cotonou wil onder andere de vitaliteit, het potentieel van de jongere generatie in Afrika en de waarden, die dit zeer jonge continent kan delen met anderen, benadrukken.

Riga 2016-2017

De 39ste Europese ontmoeting wordt gehouden van 28 december 2016 t/m 1 januari 2017 in Riga, Letland.

Voor meer informatie over de verschillende bijeenkomsten, zie www.taize.fr/nl.